

Fire dage på vendel-polsk

Efter fire dage i Polen gælder det om at bevare det gode rygte nord for Limfjorden

Af Anne Olsen

De to kammerater og vendelboer Johan Kopp-Sørensen og Søren Færch er netop kommet hjem fra en fire dages tur til Polen, arrangeret af det Kgl. Danske Landhusholdningsselskab.

Turen bød på et hårdt program med masser af interessant fagligt stof og stemningen fejlede bestemt heller ikke noget. Humøret var højt og vittighederne fløj gennem luften på den lange tur gennem Tyskland til Polen. Alt i alt var det fire dage med et solidt fagligt udbytte og et overmåde godt socialt samvær.

- Skandaler kan man vel ikke sige der var, men alligevel tager vi lige en enkelt overnatning i mit fritidshus i Grejsdalen ved Vejle for at få pudset historierne af og få dem koordineret, inden vi tager hjem, fortæller Johan Kopp-Sørensen. Vi skulle jo gerne bevare vores gode ry og rygte nord for Limfjorden.

Det er Johan Kopp-Sørensens typiske humoristiske måde at gøre en ganske uskyldig historie lidt sjovere på. Ganske enkelt overnatter Johan Kopp-Sørensen og Søren Færch i Johans fritidshus af den simple grund, at det er meget belejligt, idet rejsen ender på Transportcenter Vejle midt om natten. Derfor er overnatningen syd for Limfjorden ganske enkelt mere belejlig.

Forretning og fattigdom

En bus fuldt med forventningsfulde rejsende fra hele landet tog en tidlig fredag morgen af sted fra Vejle Transportcenter, og kørte sydpå til Tyskland. Første stop var Gut Dennin, et tidligere østtysk statsbrug i den tyske delstat Mecklenburg Vorpommeren. De danske ejere på tiende år, Charlotte og Henning Schroll, driver ikke mindre end 1000 hektar. Desuden producerer gårdens 180 køer årligt 1,3 million liter mælk, og der produceres årligt 15.000 smågrise.

Efter at være blevet fyrsteligt beværtet på Gut Dennin går turen videre til Polen. Her fik de danske rejsende en dansk landbrugsvirksomhed at se, når det nærmer sig noget det mest effektive man kan forestille sig. Det er den danskejede svinefarm Poldanor, der har eksisteret i Polen siden 1993, og som i de forløbne ti år har cirka tidoblet svineproduktionen, der i dag omfatter 16.800 søer og et forpagtet areal på 14.000 hektar.

- Men vi så da også en ægte nordjysk "brokkenskie", fortæller de to vendelboer. De hentyder til en stor malkekvægbesætning, der er ejet af en araber ved navn Krystyna Arabska, der leverer mælk til Arlas afdeling i Polen.

Det er svært at tro sine egne øjne og at der virkelig kunne være dyr i de faldefærdige bygninger. Hverken foder eller opstaldning heller ikke noget at råbe hurra for.

- Her har de bestemt meget lære endnu, mener de to vendelboer. Men til gengæld var det en fornøjelse at se et lille polske familiebrug blot ti kilometer fra kysten.

Her driver ægteparret Anna og Roman Sokalski en lille gård på omkring 20 hektar til punkt og prikke. Der er ikke en finger at sætte nogen steder, og dyrene så sunde og velnærede ud. Familien Sokalski er så heldige at bo tæt ved kysten, et eftertragtet feriested, som giver dem ekstra penge på lommen og råd til lidt luksus sås som maling af huset og blomster i haven.

- Det var oplivende at se i det ellers så triste landdistrikt, hvor husene overvejende står gråt i gråt, og vidner om hvor fattige store dele af landbefolkningen stadig er i dag mere end ti år efter murens fald.

Basis for eksport af trailere

- Undergrundsøkonomien i Polen lever tilsyneladende i bedste velgående, men det er slående, så få trailere der er i forhold hertil, mener Søren Færch.

Med rødder i det nordjyske, hvor det er sjældent at se en bil uden trækkrog, sprang det straks i øjnene på vendelboen, hvilken basis der må være for at sælge trækkroge og trailere til Polen.

- Man kan jo godt sammenligne Polen lidt med Vendsyssel, mener Søren Færch, for der er moms og skat jo heller ikke helt slået igennem endnu, siger han på sin egen lune facon. Søren er nabo til Niels Hausgaard, og den fælles sans for humor er ikke til at tage fejl af.

Det var også Søren, som fortalte, at han en aften tilfældigvis var kommet til at slå over på en af de utroligt billige TV-kanaler, som de har i Polen. I øvrigt under højlydte protester fra værelseskammeraten Johan Kopp-Sørensen, der gerne ville se fodbold.

- Jo, tænk de er så fattige på nogle af TV-kanalerne i Polen, at de ikke har råd til tøj, fortæller Søren tørt.

Han er også bekymret på nogle af de polske kvinders vegne. De går en hånd vinter i møde, når de ikke har råd til mere tøj, end visse af dem har på (red: meget lårkort nederdel).

Ingen øl

Det er første gang at de to venner er med Kgl. danske landhusholdningsselskab på rejse, men det er ikke sidste gang. Navnet – Det Kongelige Danske Landhusholdningsselskab lyder måske lidt støvet, men det var turen ikke. Og deltagerne var repræsenteret ved at bredt udsnit af folk som bor og arbejder på landet – både professionelle landmænd og fritidslandmænd, husmødre, konsulenter, og så videre.

Det var Søren Færch der fik ideen, at de to venner skulle med på turen og det har de ikke fortrudt.

- Min gode ven Søren kom over til mig en dag. Nå, der kommer Søren, tænkte jeg. Så skal vi nok have en øl. Søren kom, men han havde for en gangs skyld slet ikke tid til at sætte sig ned og få en øl. Næh, han sagde bare:

- Hvad så, skal du med til Polen, Johan?

Det havde Johan Kopp-Sørensen ikke lige overvejet, så svaret var noget nølende. Men efter en stund, hvor Søren stadig ikke ville have øl, men havde travlt og ville af sted igen, men ikke uden et svar, så blev Johan Kopp-Sørensen igen tvunget til at tænke over forslaget. – Hvorfor ikke, så han slog til.

Reddet af et stykke nylonsnor

Skønt det var en god tur til Polen, så var det ikke alle sæder i bussen, der kunne holde til bumpene på de lidt polske landeveje, som man må håbe, der engang har set bedre dage.

Søren Færch var en af dem, der efter en tid døjede med, at hans sæde ikke selv kunne holde sig oprejst.

- Det kan godt give udvikling af nogle foruroligende store mavemusklér i løbet af ganske kort tid, mener Johan Kopp-Sørensen.

Men som vendelboer forstår man at arrangere en effektiv løsning til meget billig penge – for ikke at sige gratis. På den arabiske farm fandt Søren Færch nemlig et stykke nylonsnor i ensilagestakken, og med lidt snilde blev sædet bundet fast til sædet foran, og så var rejsekomforten igen i orden.

Med en ekstra snor af samme slags i lommen, så var der også en vis forsikring, hvis den første snor skulle knække.

Bragt i avisen "På Landet", 12. november, 2003